

til at træffe nærmere aftale om eventuelt nødvendige fredningsforanstaltninger.

Artikel 5 pålægger andre stater, hvis statsborgere påbegynder fiskeri i de i artikel 3 og 4 omhandlede områder, efter at de ovenfor nævnte fredningsforanstaltninger er iværksat, at bringe disse i anvendelse over for deres egne statsborgere inden en bestemt frist.

Artikel 6 omhandler ligesom artikel 7 kyststatens rettigheder over de dele af det åbne hav, som støder op til dens ydre territoriale farvand. Kyststaten er herefter berettiget til at deltage på lige fod i enhver undersøgelse og regulering i området og kan forlange forhandlinger om fredningsforanstaltninger med hjemstaten for de fiskere, som fisker i området. Såfremt kyststaten har gennemført bestemte fredningsregler i området, er andre stater ikke berettiget til at håndhæve modstridende regler, men kan eventuelt forhandle med kyststaten om de nødvendige fredningsforanstaltninger.

Artikel 7 giver under visse betingelser kyststaten ret til ensidigt at iværksætte passende fredningsforanstaltninger med virkning også for andre stater i de områder af det åbne hav, som grænser op til dens ydre territorialfarvand.

Har et land en særlig interesse i bevarelsen af dyrelivet i andre områder af det åbne hav, kan det ifølge artikel 8 anmode de lande, som udøver fiskeri dér, om at iværksætte de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger. Anmodningen skal ledsages af en videnskabelig begrundelse.

I naturlig konsekvens af, at de enkelte fredningsartikler 4-8 for hver enkelt gruppe af tilfælde foreskriver, at uoverensstemmelser kan forelægges for et voldgiftsorgan — i nogle tilfælde dog først efter en bestemt frist — indeholder artikel 9 og 10 de nærmere regler om den voldgiftsordning, som i sådanne tilfælde skal bringes i anvendelse.

Medens artikel 9 bl. a. bestemmer den særlige voldgiftskommissions sammensætning, indeholder artikel 10 regler om, efter hvilke kriterier kommissionen skal afgøre de tvister, som forelægges den. Artikel 11 bestemmer, at den særlige kommissions afgørelser er bindende for de pågældende stater. Ved udtrykkeligt at henvise til De forenede Nationers pagts artikel 94 åbner den mulighed for tvangsfuldbyrdelse igennem Sikkerhedsrådet.

Hvis de faktiske forhold, hvorpå den særlige kommissions afgørelser er truffet, ændres væsentligt,

giver artikel 12 mulighed for en genoptagelse af det omstridte spørgsmål.

Artikel 13 regulerer de særlige former for fiskeri, der udøves ved hjælp af redskaber anbragt på havbunden i områder af det åbne hav, som støder op til en stats ydre territorialfarvand.

Artikel 14 bestemmer, at et fiskefartøjs flag og ikke besætningsens nationalitet er afgørende for tilhørsforholdet.

Artikel 15-22 indeholder de formelle afslutningsbestemmelser om undertegnelse, ratifikation og ikrafttræden. Artikel 19 afgiver hjemmel for en stat til at tage forbehold over for visse af konventionens bestemmelser.

Konventionen, der trådte i kraft den 20. marts 1966, kan ifølge artikel 20 tidligst revideres efter den 20. marts 1971.

Valgfri protokol om tvungen bilæggelse af tvistigheder.

Medens et generelt forslag om tvungen retsafgørelse eller voldgift vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af Genève-konventionernes bestemmelser ikke kunne samle almindelig tilslutning, var der på konferencen en udbredt interesse for et forslag om at optage bestemmelser om retslig afgørelse eller voldgift i en særskilt protokol, som skulle være valgfri i den forstand, at den skulle stå åben for alle stater, der tiltrådte en eller flere af de på konferencen udarbejdede konventioner, men ikke forpligtede til deltagelse.

Protokollens artikel I foreskriver, at enhver tvist vedrørende fortolkning eller anvendelse af de omhandlede konventioner skal henhøre under Den mellemfolkelige Domstols kompetence og kan indbringes for domstolen af en af tvistens parter, såfremt denne deltager i protokollen. Inden for visse frister kan parterne dog i henhold til artikel III og IV indbyrdes aftale at forelægge tvisten for en voldgiftsret i stedet for domstolen eller at forelægge den til mæglingsbehandling inden dens eventuelle indbringelse for domstolen.

Artikel II undtager udtrykkeligt spørgsmål i forbindelse med fredning af havets levende rigdomskilder fra domstolens kompetence, idet den særlige voldgiftsordning, der er foreskrevet i konventionen om dette emne, ubetinget skal gælde i forholdet mellem denne konventions parter.

Protokollen trådte i kraft den 30. september 1962.